

дире, убиеца се призна. Лицето на Павла потъмнѣ.

Петко Мъглата не схващаше какво измжчва Павла, ала разбра, че става нещо съ него и да го скуражи додаде: — мислихъ много, то ще стане тъй лесно че. . . Пъкъ и този който дойде да разследва — азъ ще го посрещна. Като му хлузна въ шепата нѣколко лесичи очи — свършено!

Това поразведри лицето на Павла. Та за пръвъ пжть ли той чува такива случки? Пъкъ и самъ той си спомни, че еднажъ само за три лири прекри едно убийство. Другъ пжть само за едни нови чизми освободи едно кондурджийче, което бѣ заловено въ кражба на гйонове и видѣло. И за това той знаеше, че щомъ човѣкъ разполага съ пари, лесно е да се отърве отъ полиция.